

Чырвоная звязда

ОРГАН КОСАЎСКАГА РК КП(б)Б І ВЫКАНКОМА РАЙСОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 41 (61)

Нядзеля,

23 верасня 1945 г.

Цана 15 кап.

Своечасова закончыць уборку бульбы

У раёне пачалася масавая ўборка бульбы. Першыя тоны бульбы з Сенькавіцкага, Любішчынскага і другіх сельсоветаў ужо паступілі на дзяржаўны прыёмны пункт.

У гэтым годзе плошча пасяйнай бульбы значна перавышае плошчу мінулага году. Пагэтану трэба звярнуць сур'ёзную ўвагу на своечасовую ўборку і здачу бульбы дзяржаве. Усю гэту вялікую работу, на раду з сяўбой азімых, трэба прарабіць у найкарацейшыя тэрміны да наступлення замаразкаў.

Асабліва важнае значэнне трэба прыдаць датэрмінаваму выкананню плана нарыхтоўкі бульбы. Гэта работа патрабуе вялікай арганізаванасці і ўзаемадапамогі паміж сялянамі тым больш, што ў кожнай вёсцы маецца значная колькасць бясконных гаспадарак. Кожнаму сялянину і сялянцы на ўборцы бульбы трэба паставіць сваю работу так, каб бульба лепшага гатунку паступала на дзяржаўныя прыёмныя пункты непасрэдна з поля. Гэта скароціць значную частку рабочага часу кожнаму гаспадару.

На ўборцы і нарыхтоўцы бульбы вялікая і адказная задача ўскладаецца на старшынь Выканкомаў сельскіх саветаў, упаўнаважаных сельсоветаў у вёсках, на сельскіх камсамольцаў і актывістаў. Яны павінны з'явіцца душой арганізацыі своечасовай здачы бульбы дзяржаве, забяспечыць бесперабойную вывазку бульбы на прыёмныя пункты бясконных гаспадарак.

Уборка і нарыхтоўка бульбы павінна прайсці пад сцягам шырокага сацыялістычнага спаборніцтва паміж сельскай тэмай, вёскамі і асобнымі сялянскімі гаспадаркамі.

Сяляне і сялянкі раёна! Своечасова і без страт убіром багаты ўраджай бульбы. Датэрмінова разлічыцеся з дзяржавай па нарыхтоўцы бульбы.

Вёска Руда выканала план хлебнарыхтовак

Сяляне і сялянкі в. Руда Сенькавіцкага сельсовета выканалі свае абавязкі перад Радзімай. 17 верасня, у дзень 6-й гадавіны ўз'яднання беларускага народа, яны на 100 проц выканалі план здачы хлеба дзяржаве і ў фонд Чырвонай Арміі.

Лепшымі хлебаздатчыкамі в. Руды з'яўляюцца Бульскі Канстанцін, Шашук Нікіта, Мехведзь

Філіп, Хаванская Марыля, Лысюк Антон, Адамчук Ольга, Дылюк Лука і др., якія першымі разлічыліся з дзяржавай па хлебаздачы.

Вялікую работу сярод сялян правёў упаўнаважаны сельсовета тав Глушэня. Сваім асабістым прыкладам, ён мабілізаваў сялян на датэрміновую хлебаздачу.

І. НАСАНОВІЧ.

Воін вярнуўся на радзіму

Многа здзекаў перацярпеў ад нямецкіх захопнікаў у перыяд акупацыі сялянін в. Алексеевіч Лушч Цімафей Сцяпанавіч. Ніколі ён не забудзе, як аднойчы за спазненне на некалькі хвілін на прымусовую работу нямецкі салдат удараў палкі перабіў яму руку.

Вялікую злобу ў сэрцы затаіў на нямецкіх душугубаў Цімафей Сцяпанавіч.

У ліпені 1944 года гераічная Чырвоная Армія вызваліла наш раён ад нямецкай погані. Разам з другімі быў прызван у рады дзеючай Чырвонай Арміі і Лушч Цімафей.

Прадаставіўся яму выпадак адпомсціць нямецкім палачам за ўсе іх крывавыя справы на нашай зямлі.

Моцна біў немцаў Цімафей Сцяпанавіч. Ён прымаў непасрэдны ўдзел у баях за польскі горад Каліш, разам з тысячамі байцоў нашай слаўнай арміі вызваляў сталіцу Польшы — Варшаву, браў нямецкае лагавы — Берлін.

За ўзорнае выкананне за

дакнаванняў камандавання, за мужнасць і адвагу ў баях т. Лушч узнагароджан медаллю „За отвагу“, а таксама мае дакументы на атрыманне медалю „За вызваленне Варшавы“, „За взятіе Берліна“ і „За перадачу над Германіяй“.

Нядаўна тав. Лушч па закону аб дамабілізацыі старэйшых узростаў вярнуўся ў сваю вёску Алексеевіч Сцяпанавіч сельсовета. З гонарам і пераможца, з сазнаннем хутэйшага аднаўлення разбуранай гаспадаркі, не пакладаючы рук узяўся Цімафей Сцяпанавіч за працу.

Перш за ўсё тав. Лушч разлічыўся з дзяржавай па здачы хлеба. Цяпер ён сее жыта, займаецца другімі гаспадарскімі справамі.

З вялікай радасцю глядзіць Цімафей Сцяпанавіч на шырокія прасторы роднай зямлі. І прыемна яму, што на гэтых дарогі, на палі і сенажаці ніколі больш не ступіць варожая нага.

Алесь Каліна

Здаюць бульбу дзяржаве

На раду з заканчэннем выканання плана хлебнарыхтовак і ў фонд Чырвонай Арміі, сяляне вёскі Размеркі Сцяпанавіч сельсовета пачалі здаваць бульбу дзяржаве.

За 21 і 22 верасня здадзена звыш тоны гатунковай бульбы.

Мурашка, упаўнаважаны сельсовета ў в. Размеркі.

Вялікі рускі палкаводзец М. І. Кутузаў

Міхаіл Іларыёнавіч Кутузаў—герой Айчынай вайны 1812 г.—належаць да ліку выдаючыхся рускіх палкаводцаў, з імем якіх звязаны незабываемыя падзеі ў гісторыі рускай дзяржавы. Палкаводца Кутузава таварыш Сталін назваў у раду другіх вялікіх прадкаў, чый вобраз патхняў савецкіх людзей у барацьбе за часць і свабоду Радзімы. Орден Кутузава, устаноўлены ў дні Вялікай Айчынай вайны супроць нямецкіх захопнікаў, упрыгожвае зараз грудзі адважных і храбрых сыноў нашай Айчыны.

Знамянальную дату 200 годдзе з дня нараджэння вялікага патрыёта Радзімы (16 верасня 1945 г.) савецкі народ адзначае ў абстаноўцы найвялікшага ваеннага і палітычнага таржаства нашай Радзімы. У паведаносна закончанай вайне супроць сіл агрэсіі на Захадзе і Усходзе ярка праявілася несакрышчальнае магутнасць савецкага народа і высокае ваеннае мастацтва гераічнай Чырвонай Арміі.

Кутузаў быў першым з рускіх палкаводцаў, які кіраваў вялікімі арміямі, па колькасці бліжэй да сучасным. Выкарыстоўваючы увесь напярэдні вопыт, ён падняў рускае ваеннае мастацтва на новую, больш высокую ступень.

Свае бліскучыя здольнасці Кутузаў праявіў ужо ў годзіучобы ў інжынерна-артылерыйскай школе. Практычную-ж страваю, а затым і баявую школу ён прайшоў у якасці афіцэра Астраханскага пяхотнага палка, якім тады камандаваў Сувораў. У кампаніі супроць туркаў (1770г.) Кутузаў быў не толькі ўдзельнікам паходаў і сражэнняў, але сыграў відную ролю ў разгроме праціўніка; 25-ці гадовы афіцэр быў назначан на пост начальніка штаба корпуса.

У 1774 годзе, будучы ў чыне палкоўніка, Кутузаў атрымаў раненне, якое ўрачы лічылі смертэльным. Куля папала ў левы вісок і вышляла правага вока. Але ранены выжыў. У другой Турацкай вайне (1787-1791) пры асадзе Ачакава генерал-маёр Кутузаў атрымаў новае страшнае ра-

ненне: куля папала ў шчаку і вышляла ў затылак. Але смерць і на гэты раз памілавала яго. Праз год ён зноў патаэтрываў. Сувораўразам з ім абмяркоўвае план штурма Ізмаіла і даручае яму камандаванне калонай, прадначанай напесці галоўны ўдар. Паведамляючы пасля штурма аб перамозе, Сувораў асоба адцяняў ролю Кутузава. „Ён ішоў на маім левым крыле, але быў маёй правай рукой“—пісаў палкаводзец.

Выключныя здольнасці, ясны і многабаковы розум Кутузава праявіліся не толькі на полі боя. У мірны час ён веў вялікую ваенна-адміністрацыйную работу і заслужана карыстаўся павагай. Глыбокая пранікальнасць, цярпенне, хладнакроўе, шырокія веды і ўменне ачараваць субяседнікаў рабілі Кутузава непараўнальным дыпламатам. Ён не раз выконваў складаныя даручэнні, якія былі не па сіле нават для прафесіянальных дыпламатаў.

Пасля смерці Суворава (1800) Кутузаў астаўся галоўным прадстаўніком нацыянальнага рускага ваеннага мастацтва. Але Александр 1-шы, які не любіў Кутузава, уволіў яго ў адстаўку. Гэта быў час, калі Напалеон пачынаў заваяванне Еўропы. У 1805 г. Расія выступіла супроць яго на падтрымку Англіі. Імператар вымушан быў назначыць Кутузава Галоўнакамандуючым першай рускай арміі.

У 1812 г. армія Напалеона ўторглася ў Расію. Усе лічылі, што спасці Расію можа толькі Кутузаў. Уступаючы агульнай волі Александр 1-шы і на гэты раз згадзіўся назначыць Кутузава кіраўніком арміі.

Кутузаў прыняў на свае плечы невычайную адказнасць: лёс краіны залежыў ад яго мастацтва ў барацьбе з вялікім палкаводцам новага часу. Да таго-ж армія Напалеона амаль у тры разы перавышала рускую. Кутузаў з часцю апраўдаў давер'е народа і арміі. Правільнае разуменне абстаноўкі і вопыт мінулых кампаній навучылі старога рускага палкаводца ператварыць наступленне праціўніка ў сра-

дак яго аслаблення, а за тым і паражэння. Каля Барадзіна ён нанёс ворагу страшны ўдар, які абяскровіў армію Напалеона. Пачаты пасля Барадзіна вядомы марш-манёўр праз Маскву і другія аперацыі Кутузава абумовілі паражэнне Французскіх войск. Уменне выкачаць, адказ ад знешняга эфекта перамогі, праследаванне праціўніка з пастаяннай пагрозай абыйсці і адрэзаць яго, умелае выкарыстанне партызанскіх атрадаў, геніяльны разлік часу,—усё гэта разам з беззаветнай храбрасцю і геройствам рускіх салдат і афіцэраў прывяло не толькі да поўнага паражэння, але і да знішчэння магутнай арміі Напалеона. Рускі народ і яго армія былі сілай, якая сакрушыла заваявацеля Еўропы. Творчым выразіцелем волі і мыслі рускага народа, яго нацыянальным геніем быў Кутузаў.

Праследуючы астаткі кінутых Напалеонам войск рускія перайшлі граніцы і пачалі вайну за вызваленне Еўропы ад парабашчальніка. У гэтыя дні Кутузаў цяжка прастудзіўся і 14 красавіка 1813 года памёр у маленькім доміку нямецкага горада Бунцлау (у Сілезіі).

„Слава Кутузава,—гаварыў А. С. Пушкін,—неразрыўна злучана з славай Расіі.“ Ён быў народным героем. Ён астаўся ім і ў наш час, у эпоху таржаства вялікай справы Леніна-Сталіна. Вобраз яго ў дні Вялікай Айчынай вайны супроць гітлераўскіх захопнікаў стаў савецкім людзям яшчэ ярчэй, бліжэй і панятней.

Праф. Н. Карабкоў.

Адпаведны рэдактар А. П. РУДОЙ.

Грамадзянка Асяева Еўгенія Андрэеўна, пражываючая ў Івацэвічах, вул. Вузакалейная, дом № 5 узбуджае справу аб разводзе з сваім мужам Асяевым Іванам Данілавічам, пражываючым у г. Барапавічы, Слуцкая, 6.

Справа будзе слухацца ў нарсудзе Косаўскага раёна. Косаўскі нарсуд.